

Kroky k vnitřnímu míru

harmonické principy
pro lidské žití

od POUTNICE MÍRU

**Tuto promluvu všem hledajícím
s láskou věnuje
Poutnice Míru.**

OBSAH:

•Přípravy.....	9
•Očista.....	14
•Odmítání.....	17
•Shrnutí.....	21
•Myšlenky.....	25
•Dotazy z mé korespondence.....	31
•Výňatky ze zápisků Poutnice Míru.....	36

Již v mládí jsem učinila dva velmi důležité objevy. Za prvé jsem zjistila, že vydělat peníze je snadné. A za druhé jsem pochopila, že vydělat peníze a pošetile je utrácet, je naprosto nesmyslné. Věděla jsem, že kvůli tomu tady nejsem, ale v té době (bylo to před mnoha lety) jsem přesně nevěděla, proč tu tedy jsem. Prošla jsem obdobím usilovného hledání smysluplného způsobu života, až jednou, když jsem celou noc chodila lesem, přišla jsem na to, o čem dnes vím, že byl velmi důležitý duchovní moment. Cítila jsem naprosté odhodlání, bez jakýchkoliv pochybností, darovat svůj život a věnovat jej službě. Řeknu vám, je to moment, z kterého již není návratu. Pak se již nikdy nemůžete vrátit ke svému zcela sebestřednému životu.

A tak jsem se posunula do druhé fáze svého života. Začala jsem dávat co nejvíce, místo toho, abych co nejvíce přijímala, a vstoupila jsem do nového a úžasného světa.

Můj život začal být smysluplný. Dostalo se mi velikého požehnání v podobě dobrého zdraví, od té doby jsem již nikdy nebyla nachlazená, ani mě nebolela hlava. (Většinu nemocí vyvolává psychika.) Od té doby jsem věděla, že můj život a práce bude práce pro mír, že se budu věnovat míru v celém rozsahu tohoto slova - míru mezi národy, míru mezi skupinami, míru mezi jednotlivci, a také nesmírně důležitému vnitřnímu míru. Avšak je veliký rozdíl mezi tím, když chcete věnovat svůj život, a když to skutečně uděláte, v mém případě mezi tím leží 15 let příprav a vnitřního hledání.

Během této doby jsem se seznámila s tím, co psychologové označují jako ego a svědomí. Začala jsem zjišťovat, jak je to náročné, když máme dvě *já*, dvě přirozenosti, dvě vůle a dva různé pohledy na věci. A protože byly tyto pohledy tak odlišné, vnímala jsem v té době lítý boj mezi těmito dvěma *já* se dvěma různými pohledy na svět. A proto tu byly vzestupy a pády - mnoho vzestupů a pádů. Až pak uprostřed tohoto zápasu přišel úžasný úspěch - mimořádný prožitek, a tehdy jsem poprvé poznala co je to vnitřní mír. Cítila jsem jednotu - jednotu se všemi lidskými bytostmi, jednotu se vším stvořením. A od té doby jsem již nikdy nepocítila odloučení od této jednoty. Dokázala jsem se k tomuto stavu vracet znovu a znovu, mohla jsem v něm setrvávat stále delší dobu, jen s občasným škobrtnutím.

Až pak přišlo to úžasné ráno, kdy jsem se probudila a věděla jsem, že již nikdy nebudu muset sestoupit dolů.

Věděla jsem, že jsem svůj zápas vyhrála, a že se mi konečně podařilo darovat svůj život a najít vnitřní mír. A opět, toto je okamžik, ze kterého již není cesty zpět. Již nikdy se nevrátíte ke svému vnitřnímu zápasu. Je konec bojů, protože nyní již budete dělat ty správné skutky, a nikdo vás do nich nemusí nutit.

Avšak vývoj ještě neskočil. V této třetí fázi mého života došlo k úžasnému pokroku. Je to, jakoby ústřední postava této vaší skládanky života byla úplná, čistá a neměnná, a kolem vás do této skládanky neustále zapadaly další dílky, tento vývoj je harmonický. Máte pocit, že jste vždy obklopeni dobrými věcmi, jako je láska, mír a radost. Zdá se, že je to jako ochranný štít, neochvějné přesvědčení, které vás provází jakoukoliv situací, které můžete čelit.

Okolí na vás může hledět a myslet si, že se potýkáte s velikými problémy, ale vy vždy máte vnitřní zdroje, které vám pomohou problém jednoduše zdolat. Nic se nezdá tak těžké. Vše je klidné, vyrovnané a neuspěchané, už žádné úsilí a úporná snaha. Život je naplněný a dobrý, ale již nikdy není přeplněný. Zjistila jsem v životě velmi důležitou věc: pokud je váš život v souladu s Plánem života, a pokud se podřizujete zákonům, které vládou tomuto světu, potom je váš život naplněný a dobrý, ale není přehnaně plný. Pokud ano, pak děláte více, než je vám dáno dělat v absolutním plánu věcí.

Nyní můžete žít, abyste dávali, namísto brali. Když se budete soustředit na dávání, zjistíte, že stejně tak, jako nemůžete přijímat bez dávání, ani nelze dávat bez přijímání - dokonce ani ty nejúžasnější věci - zdraví, štěstí a vnitřní mír.

Vnímáte pocit nekonečné energie - která nikdy nevyprchá, zdá se jí být nekonečně, stejně jako je vzduchu. Vypadá to, jako byste byli napojeni na zdroj energie universa.

Nyní plně řídíte svůj život. Víte, ego jej stejně nikdy neřídilo. Ego ovládají touhy po úlevě a pohodlí těla, požadavky mysli a vzplanutí emocí. Ale tělo, mysl a emoce ovládá vyšší přirozenost. Mohu říci svému tělu: „Lehni si na tu betonovou podlahu a spi.“ A ono poslechne. Mohu říci své mysli: „Zavrhni všechno ostatní a soustřeď se na tu práci, co máš před sebou.“ A ona poslechne. Mohu říci svým emocím: „Utište se, přestože jste tváří v tvář hroznému situaci.“ A ony jsou klidné. Je to jiný způsob žití. Filozof Thoreau napsal: *„Pokud člověk nedokáže udržet krok se svými společníky, je to asi proto, že slyší jiného bubeníka.“* A vy nyní následujete jiného bubeníka - vyšší přirozenost, namísto té nízké.

Bylo to až v této době, v roce 1953, kdy jsem se cítila být vedena, povolána a motivována začít svou pout' za mír ve světě - poutní cestu, tak, jak je tradičně prováděna. Pravá poutní cesta je cesta podniknutá pěšky, s vírou, s modlitbou na rtech, jako příležitost setkávání s lidmi. Nosila jsem tuniku s nápisem POUTNICE MÍRU. Cítím to tak, že to je nyní mé jméno - zdůrazňuje mé poslání namísto mě. A na zádech je nápis 25000 MIL PĚŠKY PRO MÍR. Důvodem, proč nosím tuto tuniku, je pro mě pouze to, že takto navazuji nové vztahy. Neustále chodím podél silnic a skrze města, lidé mne oslovují a já mám tak možnost s nimi mluvit o míru.

Ušla jsem 25000 mil jako poutník bez jakýchkoliv peněz. Vlastním jen to, co mám na sobě a co si nesu ve svých malých kapsách. Nejsem členem žádné organizace. Řekla jsem, že půjdu, dokud mi někdo nedá střechu nad hlavou a budu hladovět, dokud mi někdo nedá jídlo, zůstanu tulákem, dokud se lidstvo nenaučí, jak žít v míru. A popravdě vám musím říci, že aniž bych o něco někdy žádala, dostalo se mi všeho, co jsem na své cestě potřebovala, což dokazuje, jak jsou lidé ve skutečnosti dobří.

Přináším s sebou vždy své poselství míru: *Toto je cesta k dosažení míru: Přemožte zlo dobrem, faleš pravdou a nenávisť láskou.*

Na tomto poselství není nic nového, až na jeho metody. Tyto metody jsou nutné nejen pro mír mezi národy, ale také pro každého z nás.

Věřím, že situace ve světě je odrazem naší vlastní nevyzrálosti. Kdybychom byli vyvrálí, vyrovnaní lidé, války by vůbec nebyly problémem - ale to je nespílitelné.

Všichni můžeme pracovat pro mír. Můžeme něco udělat přímo tam, kde právě jsme, uvnitř sebe, protože čím více míru máme ve svém vlastním životě, tím více se ho může odrazit do vnějších situací. Dokonce věřím, že naše přání přežít nás přinutí k jakémusi nejistému míru ve světě, který, aby vůbec mohl trvat, bude třeba podpořit obrovským vnitřním probuzením. Věřím, že s objevem jaderné energie jsme vstoupili do nového věku, a že tento nový věk vyžaduje novou renesanci, která by nás povznesla do vyšších úrovní chápání, abychom byli schopni se vypořádat s problémy tohoto nového věku. Takže se nejprve zabývám vnitřním mírem v nás, jakožto nezbytným krokem k míru ve světě.

Nyní, až představím kroky k vnitřnímu míru, pohovořím o nich jen v kostce. Jejich počet není nijak nahodilý, ale o jednotlivých krocích lze mluvit dlouho či krátce. Záleží jen na způsobu, jak chcete o tématu hovořit, avšak toto je důležité: kroky k vnitřnímu míru není třeba provádět v určitém pořadí. První krok pro jednoho může být posledním pro jiného. Takže začněte těmi kroky, které se vám zdají nejsnazší, jakmile jednou uspějete, další kroky již pro vás budou jednodušší. V tomto je snadné se podělit s druhými.

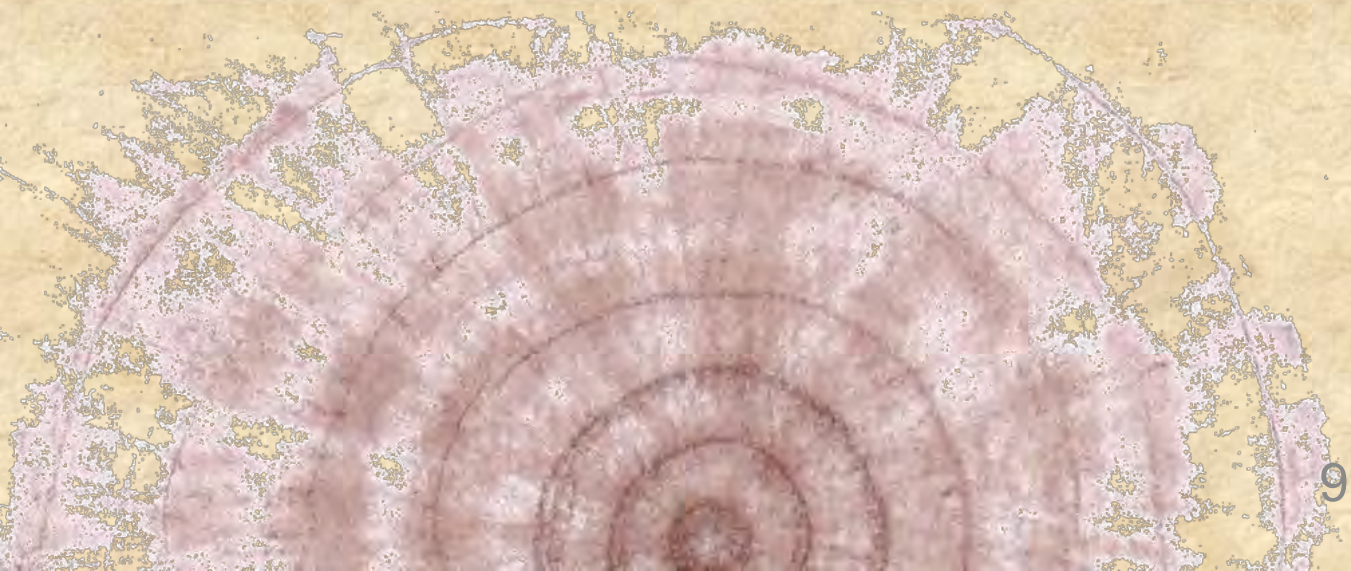
Nikdo z vás třeba nepocítí, že by byl veden vydat se na poutní cestu, ale můžeme se podělit v oblasti nalézání harmonie v našich životech. A já se domnívám, že až mě uslyšíte hovořit o krocích k vnitřnímu míru, poznáte v nich kroky, které jste již také učinili.

Nejprve bych ráda zmínila něco z příprav, které byly žádány ode mě.

Přípravy

Prvním krokem příprav je *správný přístup k životu*. To znamená - přestat neustále utíkat! Přestaňte být povrchními, těmi, kteří žijí na povrchu věcí. Takových lidí jsou miliony a nikdy nenaleznou nic, co je opravdu hodnotné. Buďte ochotni čelit životu přímo a dostaňte se pod jeho povrch, kde jej najdete v jeho rozmanitosti a skutečnosti. A toto děláme právě teď tady.

A proto tolik záleží na tom zaujmout smysluplný postoj k problémům, které před vámi mohou ležet. Kdybychom jen dokázali vidět život v jeho celistvosti, znali celý svůj příběh,

uvědomili bychom si, že žádný problém nikdy nevstoupí do našeho života bez záměru, který přispívá k našemu vnitřnímu růstu. Když toto pochopíte, budete problémy považovat za přestrojené příležitosti. Kdybyste nečelili problémům a pouze byste proplouvali životem, nedošlo by k vnitřnímu růstu. Jen díky řešení problémů v souladu s nejvyšším světlem, které máme, můžeme dosáhnout vnitřního růstu. Dále, společné problémy musí být řešeny námi všemi společně, nikdo nedosáhne vnitřního míru, když se vyhýbá svému vlastnímu dílu odpovědnosti za řešení společného problému, jako je odzbrojení a mír ve světě. Pojd'me vždy přemýšlet o těchto problémech společně, spolu o nich hovořit, a společně pracovat na jejich řešení.

Druhým krokem příprav je potřeba *uvést naše životy do souladu se zákony, které řídí tento vesmír*. Stvořené nejsou pouze světy a bytosti, ale také zákony, které jim vládnu. Uplatňují se jak v tělesné, tak i duchovní sféře, tyto zákony vládnu lidskému konání. Pokud dokážeme tyto zákony chápat a sladit s nimi naše životy, budou naše životy v rovnováze. Pokud se těmito zákony nebudeme řídit, přivoláme na sebe těžkosti vzniklé naším neuposlechnutím. My sami jsme si svým nejhorším nepřítelem. Pokud jsme kvůli vlastní nevědomosti nevyrovnaní, také jistě trpíme, ale pokud si toto vše uvědomujeme, a přesto jsme nevyrovnaní, trpíme mnohem více.

Zjist'uji, že jsou tyto zákony velmi dobře známé a všeobecně rozšířené, a proto stačí pouze, abychom podle nich žili.

A tak jsem začala pracovat na velmi zajímavém úkolu. Začala jsem žít podle toho, čemu jsem věřila. Nepokoušela jsem se zavést do života všechno najednou. Místo toho, když jsem zjistila, že dělám něco, o čem jsem věděla, že bych neměla dělat, přestala jsem s tím. Rychle jsem toho nechala. Vidíte, to je jednoduchý způsob. Přestávat s něčím je dlouhé a náročné. A když jsem zjistila, že nedělám něco, o čem jsem věděla, že bych dělat měla, začala jsem to dělat. Trvalo nějakou chvíli, než se život přizpůsobil tomu, v co jsem věřila, ale je to možné, a dnes, když v něco věřím, tak podle toho i žiji. Jinak by to vůbec nemělo smysl. Jakmile jsem žila v souladu s nejvyšším světlem, které jsem měla, zjistila jsem, že je mi dáváno více světla, a tak jsem začala přijímat více světla, které přicházelo, když jsem žila v souladu se světlem, které jsem měla.

Tyto zákony jsou stejné pro nás pro všechny, a jsou to věci, které se můžeme učit a společně o nich mluvit. Ale je tu také třetí krok příprav, který je spojen s tím, *co je jedinečné pro každý lidský život*, protože každý z nás má své zvláštní místo v Plánu života. Pokud ještě úplně nevíte, kam patříte, navrhuji, abyste se to pokusili zjistit ve stavu vnímavé tichosti. Já jsem chodívala nádhernou přírodou, vnímavá a tichá, a přicházely ke mně úžasné vnitřní světy.

Začněte plnit svůj úkol v Plánu života tím, že začnete dělat všechny dobré věci, ke kterým se cítíte být motivováni, i když to zprvu mohou být jen drobné maličkosti. Dávejte těmto věcem ve vašem životě přednost nad všemi povrchními věcmi, které obvykle lidský život zahlcují.

Jsou lidé, kteří toto vědí, ale nic nedělají. To je velmi smutné. Vzpomínám si, jak jsem jednou šla podél silnice, zastavilo vedle mě velmi krásné auto a muž řekl: „To je úžasné, že následujete své poslání.“ Odpověděla jsem: „Myslím, že by každý měl dělat to, o čem si myslí, že je správné.“ On mi pak začal vyprávět o tom, co všechno chtěl dělat, samé dobré věci, které jsou potřebné. Byla jsem z toho nadšená a považovala jsem za samozřejmé, že to také dělá. Řekla jsem: „To je skvělé! A jak vám to jde?“ On odpověděl: „Nedělám to. Taková práce nenese peníze.“ Nikdy nezapomenu, jak zoufale a nešťastně ten muž vypadal. Vidíte, v tomto materialistickém věku máme tak falešná měřítka, podle kterých hodnotíme úspěch. Úspěch měříme v penězích, v materiálních věcech. Ale štěstí a vnitřní mír neleží na cestě, která vede tímto směrem. Když to víte, ale přesto neděláte nic, jistě jste velmi nešťastným člověkem.

Pak je tu také čtvrtý krok příprav, a to je *zjednodušení života pro dosažení vnitřního i vnějšího blaha* - duševního i fyzického - a rovnováhy v životě. To bylo pro mě jednoduché. Jakmile jsem zasvětila svůj život službě, cítila jsem, že již dále nemohu přijímat více, než potřebuji, zatímco jiní ve světě mají mnohem méně, než by potřebovali.

Toto mě přimělo omezit svoje životní potřeby. Myslela jsem si, že to bude náročné. Myslela jsem, že to s sebou ponese mnoho těžkostí, ale zcelá jsem se mýlila. Nyní, když vlastním pouze to, co mám na sobě, a co nosím ve svých kapsách, necítím, že by mi něco chybělo. Pro mě to, co chci, a to, co potřebuji, je úplně to samé. Nemůžete mi dát nic, co nepotřebuji.

Objevila jsem tuto velkou pravdu: Nepotřebné věci jsou pouze nepotřebnou zátěží. Tím ale nechci říci, že potřeby všech lidí jsou stejné. Vaše mohou být mnohem větší než moje. Například když máte rodinu, potřebujete stabilitu a rodinné hnízdo pro své děti. Ale chci říci, že všechno, co není potřeba - a potřeby někdy zahrnují více než jen hmotné potřeby - všechno, co není potřeba, má sklon k tomu stát se přítěží.

V jednoduchosti života tkví velká svoboda, a když jsem to začala pociťovat, našla jsem ve svém životě rovnováhu mezi vnitřním a vnějším blahem. Je toho mnoho, co by se o této rovnováze dalo říci, nejen co se týče života jednotlivce, ale také života společnosti. Je to proto, že jsme se my jako lidstvo dostali od rovnováhy příliš daleko, příliš hluboko na materiální stranu vah, takže když objevíme něco takového jako je jaderná energie, jsme schopni sestrojít nukleární bomby a používat je

k zabíjení lidí. To je proto, že se naše vnitřní blaho ztrácí v dálce umenšeno tím vnějším. Pro dobro budoucnosti je důležité pátrat uvnitř, v duši, abychom dokázali dát tyto dvě strany do rovnováhy, a věděli, jak rozumně zacházet s vnějším blahem, které již máme.

Očista

Pak jsem zjistila, že musím podstoupit určitou očistu. Prvním krokem je úplně jednoduchá věc: *očista těla*. To má mnoho společného s vašimi fyzickými životními zvyky. Jíte účelně, jíte, abyste žili? Já však znám lidi, kteří žijí, aby jedli. Poznáte, kdy máte přestat jíst? To je velmi důležité vědět. Máte rozumné spací návyky? Zkuste jít do postele brzy a pořádně se prospat. Máte dostatek čerstvého vzduchu, slunce, pohybu a spojení s přírodou? Možná vás napadne, že to je první oblast, na které lidé chtějí pracovat, ale z mé praktické zkušenosti jsem zjistila, že je to jedna z posledních, protože to znamená zbavit se některých z našich špatných návyků, a těch se držíme nejvytrvaleji.

Druhý krok očisty nemohu příliš zdůrazňovat, jedná se totiž o *očistu mysli*. Kdybyste zjistili, jak mocné jsou vaše myšlenky, již nikdy byste neměli negativní myšlenku.

Myšlenky mohou být mocným pomocníkem dobra, když jsou pozitivní, a mohou vám také způsobit fyzické onemocnění, když jsou to ty druhé - negativní.

Vzpomínám si na 65letého muže, kterého jsem poznala. Zdálo se, že vykazuje příznaky fyzického chronického onemocnění. Promluvila jsem si s ním a došlo mi, že v životě prožil nějakou hořkost, ačkoliv jsem nejprve nemohla odhalit, co to bylo. Měl dobré vztahy se svou ženou i se svými dospělými dětmi, ale přesto tam byla trpkost. Zjistila jsem, že si uchovával zlobu vůči svému dávno mrtvému otci, který poslal na školy bratra, ale jeho ne. Jakmile byl ten muž schopen upustit od své zloby, takzvaná chronická choroba začala ustupovat a brzy zmizela úplně.

Pokud k někomu cítíte tu nejmenší hořkost, nebo jakékoli nedobré myšlenky, musíte se jich velmi rychle zbavit. Neublížují nikomu jinému, kromě vás. Nestačí dělat dobro a říkat dobro, je třeba také myslet dobro, jen tak může být váš život harmonický.

Třetím krokem očisty je *očista chtění*. Jaké věci si přejete? Chcete nové oblečení, požitky, nový nábytek do domácnosti nebo nové auto? Můžete dosáhnout souladu chtění jen tak, že znáte a následujete svou roli v Plánu života. Když se nad tím zamyslíte, může existovat něco jiného, co je tak důležité chtít?

A je tu ještě jeden krok očisty a to je *očista pohnutek*. Jaké pohnutky máte k čemukoliv, co děláte? Pokud je to čirá chtivost, sobeckost nebo ješitnost, řekla bych: Nedělejte to. Nedělejte nic z takovýchto pohnutek. Ale není to tak jednoduché, protože máme často tendence dělat věci z různých pohnutek zároveň. Takový člověk ve světě obchodu: jeho motivy nemusejí být z nejčistších, ale do nich se zamíchává i potřeba zajistit rodinu a snad i udělat něco dobrého pro společnost. Smíšené pohnutky!

Vaše pohnutky, pokud máte najít vnitřní mír, musí být přátelské - musí to být služba. Musí to být dávání, ne braní. Zнала jsem muže, který byl dobrým architektem. Byla to pro něho očividně ta pravá práce, ale dělal ji ze špatných pohnutek. Jeho pohnutkou bylo vydělat spousty peněz, více, než mají Jonesovi. Takto si přivodil nemoc, bylo to krátce potom, kdy jsem ho potkala. Poradila jsem mu, aby dělal různé drobnosti jako službu ostatním. Mluvila jsem s ním o radosti ze služby a věděla jsem, že jakmile to prožije, již nikdy se nebude moci vrátit ke zcela sebestřednému životu. Potom jsme si ještě občas psali. Během třetího roku mé pouti jsem procházela jeho městem, a když jsem se zastavila ho pozdravit, téměř jsem ho nepoznala.

Byl to úplně změněný člověk! Ale i tak byl stále architektem. Kreslil nějaké návrhy a vyprávěl mi o nich: „Vidíte, musím to nakreslit tak, abych se vešel do jejich rozpočtu, a usadím to na jejich pozemek takto, aby to vypadalo hezky.“ Jeho motivem bylo sloužit lidem, pro které kreslil návrhy. Byla to blažená a proměněná osobnost. Jeho žena mi řekla, že má mnohem více práce, protože lidé za ním začali jezdit z velké dálky, pro návrhy svých domovů.

Potkala jsem několik lidí, kteří museli změnit svou práci, aby mohli změnit své životy, ale potkala jsem mnohem více lidí, kteří museli pouze změnit své pohnutky ve službu, aby změnili svůj život.

Odmítání

A nyní ta poslední část. Je o odmítání. Jakmile dosáhnete prvního odmítnutí, naleznete vnitřní mír, neboť prvním je *odmítnutí vlastní umíněné vůle*. Můžete to trénovat tak, že neuděláte žádnou špatnou věc, ke které budete cítit popud, ale nikdy ji nepotlačujete! Pokud cítíte nutkání udělat nebo říci něco zlého, vždy můžete místo toho pomyslet na něco dobrého. Vědomě to změňte a použijte stejnou energii k tomu, abyste místo toho udělali nebo řekli něco dobrého. Funguje to!

Druhým odmítnutím je *odmítnutí pocitu izolovanosti*. Začínáme se cítit velmi odděleně a soudíme vše, co s námi souvisí, jako bychom byli středem vesmíru. Dokonce, i když nám rozum velí něco jiného, stále takto soudíme věci kolem. Ve skutečnosti, samozřejmě, jsme všichni buňkami organismu jménem lidstvo. Nejsme odděleni od ostatních lidských bytostí. Jsme jednota a celek. A pouze z tohoto vyššího úhlu pohledu můžete pochopit, co to znamená milovat bližního svého jako sebe sama. Z tohoto vyššího úhlu pohledu je jasné, že existuje pouze jeden skutečný způsob jak pracovat, což je pro blaho celku. Dokud pracujete pro své sobecké malé já, jste pouhou buňkou stojícím proti všem ostatním a vůbec nejste v rovnováze. Ale jakmile začnete pracovat pro dobro celku, zjistíte, že jste v harmonii se všemi ostatními lidskými bytostmi. Vidíte, je to jednoduchý a harmonický způsob života.

A pak je tu i třetí odmítnutí a to je *odmítnutí všeho lpění a majetnictví*. Materiálním věcem je třeba určit jejich správné místo. Jsou tu, aby se používaly. Je v pořádku jich užívat, k tomu jsou určeny. Ale když už nejsou užitečné, buďte připraveni je odmítnout a například je předejte někomu, kdo je potřebuje. Vše, čeho se nedokážete zbavit, když to již není užitečné, vás ovládá, a v tomto materialistickém věku je mnoho z nás ovládáno naším majetkem. Nejsme svobodní.

A je tu ještě jiný druh majetnictví. Nevlastníme žádného jiného člověka, bez ohledu na to, jak blízký k nám může být. Žádný manžel nevlastní svou manželku, žádná žena nevlastní svého muže, žádní rodiče nevlastní své děti. Když si myslíme, že vlastníme jiné lidi, máme tendenci za ně řídit jejich život, a z toho se vyvine mimořádně disharmonická situace. Pouze když nám dojde, že je nevlastníme, že oni musí žít podle své vlastní vnitřní motivace, přestaneme se pokoušet jim řídit jejich život, pak zjistíme, že s nimi jsme schopni žít v harmonii.

A nyní to poslední: *odmítnutí všech negativních pocitů*. Chci zmínit pouze jeden negativní pocit, který i ti nejlepší lidé stále pocít'ují, a tento negativní pocit jsou obavy. Obavy nejsou typem starosti, která by vás motivovala udělat v té které situaci vše, co je možné. Obavy jsou dlouhým přemítáním o věcech, které nemůžeme změnit. Zmíním pouze jednu techniku. Málokdy se obáváte přítomného okamžiku, to je obvykle vše v pořádku. Pokud máte obavy, trápíte se buď kvůli minulosti, kterou jste měli již dávno zapomenout, nebo jste znepokojeni kvůli budoucnosti, která dokonce ani nenastala. Máme tendenci přítomný okamžik nevnímat. Ale protože toto je jediný moment, ve kterém člověk skutečně žije, pokud ho neprožíváme, tak vlastně nikdy doopravdy nežijeme.

Pokud skutečně prožíváte přítomný okamžik, nemáte potřebu se strachovat. Pro mě je každý okamžik novou příležitostí sloužit.

Ještě musím zmínit jednu poslední věc o negativních pocitech, která mi jednou velmi pomohla a pomohla i ostatním. Žádná vnější věc - nic, nikdo z vnějšku - mi nemůže ublížit uvnitř, duševně. Zjistila jsem, že duševně mi mohou ublížit pouze mé nedobré činy, které jsem měla pod kontrolou; mé nedobré reakce - které jsou sice komplikované, ale také je mám pod svou kontrolou; mou vlastní nečinností v některých situacích, jako je současná situace ve světě, která ode mě vyžaduje akci. Když jsem toto vše zjistila, jak jsem se cítila být svobodná! A tak jsem si prostě přestala ubližovat. Nyní mi někdo může udělat byt' i tu nejhorší věc a já budu cítit pouze hluboký soucit s tímto nevyrovnaným člověkem, s tímto duševně nemocným člověkem, který je schopen dělat zlé věci. Ale určitě sama sobě neublížím špatnou reakcí plnou hořkosti nebo zloby. Máte v rukou plnou kontrolu, ať už duševně ubližujete či ne, a kdykoliv budete chtít, si můžete přestat sami sobě ubližovat.

Toto jsou kroky k vnitřnímu míru, se kterými jsem se chtěla s vámi podělit. Není na tom nic nového. Je to univerzální pravda. Jen jsem o těchto věcech mluvila svými slovy a podle svých vlastních zkušeností. Zákony, které vládnou tomuto vesmíru, pomáhají dobru, pokud se jimi řídíme.

A cokoliv odporuje těmto zákonům, dlouho nevydrží. Samo v sobě to totiž obsahuje zárodky svého zničení. Dobro v každém lidském životě nám vždy umožňuje se těmito zákony řídit. Máme v tomto všem svobodnou vůli, a proto, jak rychle se jimi začneme řídit, díky čemuž najdeme vyrovnanost -jednak sami se sebou, tak i v našem světě - to je jen na nás.
(z rozhlasové přednášky rádia KPFK, Los Angeles)

Shrnutí

ČTYŘI KROKY PŘÍPRAV

1. *Zaujměte správný postoj k životu.*

Přestaňte utíkat a žít jen na povrchu, neboť tyto přístupy mohou ve vašem životě pouze způsobit nerovnováhu. Postavte se životu čelem a ponořte se pod hladinu, abyste objevili jeho pravdivost a skutečnost. Řešte problémy, které před vás život staví, a zjistíte, že jejich řešení přispěje k vašemu vnitřnímu růstu. Pomoc při řešení společenských problémů také přispívá k vašemu růstu, a těmto problémům byste se nikdy neměli vyhýbat.

2. *Žijte s dobrou vírou.*

Zákony řídící lidské konání jsou platné tak nesmlouvavě, jako zákony gravitace. Poslušnost k těmto zákonům nás posunuje směrem k harmonii. A protože mnohé z těchto zákonů jsou již

dávno běžným přesvědčením, můžete začít tím, že začnete praktikovat všechny ty dobré věci, ve které věříte. Žádný život nemůže být harmonický, pokud víra a praxe nejsou v souladu.

3. Najděte své místo v Plánu života.

V běhu věcí máte své místo. Poznání, které místo to je, můžete najít jen sami v sobě. Můžete jej hledat ve stavu vnímavé tichosti. Můžete začít žít podle tohoto plánu tím, že budete dělat všechny dobré věci, ke kterým se cítíte motivováni, a že těmto věcem budete ve svém životě dávat přednost před povrchními věcmi, které obvykle lidské životy zahlcují.

4. Zjednodušte svůj život, abyste dostali vnitřní i vnější blaho do rovnováhy.

Nepotřebné věci jsou pouze nepotřebnou zátěží. Mnohé životy jsou zahlceny nejen zbytečnými věcmi, ale také nesmyslnými činnostmi. Zahlčené životy jsou životy bez rovnováhy a vyžadují zjednodušení. Chtění a potřeby se mohou v lidském životě stát totožnými, a když je toho dosaženo, získáte pocit rovnováhy mezi vnitřním a vnějším blahem. Taková harmonie je potřebná nejen pro život každého z nás, ale také pro celou společnost.

ČTYŘI KROKY OČISTY

1. *Očista chrámu těla.*

Zbavili jste se svých zlovyků? Ve vaší stravě, dáváte přednost té důležité stravě - ovoci, celozrnným výrobkům, zelenině, ořechům? Chodíte si lehnout brzy a máte dostatek spánku? Dostává se vám dost čerstvého vzduchu, slunce, pohybu a kontaktu s přírodou? Pokud nemůžete odpovědět „ANO“ na všechny tyto otázky, budete muset urazit dlouhou cestu k očistě svého tělesného chrámu.

2. *Očista myšlenek.*

Nestačí dělat a říkat ty správné věci. Musíte také správně myslet. Pozitivní myšlenky mohou být mocným pomocníkem dobra. Negativní myšlenky vám mohou způsobit fyzické onemocnění. Ujistěte se, že mezi vámi a jakýmkoliv jiným člověkem není nějaká zloba, protože pouze když se přestanete zaobírat zlými myšlenkami, teprve tehdy můžete dosáhnout vnitřní rovnováhy.

3. *Očista chtění.*

Protože jste tady, abyste se dostali do souladu se zákony, které řídí lidské konání a se svou rolí v plánu věcí, vaše chtění by mělo být zaměřeno tímto směrem.

4. *Očista pohnutek.*

Je jasné, že vašimi pohnutkami by nikdy neměla být chtivost, nebo potřeba vlastní glorifikace.

Ani byste neměli mít sobeckou pohnutku získat vnitřní mír jen sami pro sebe. Být k službě vašim bližním musí být vaší hlavní motivací, aby se mohl stát váš život harmonickým.

ČTYŘI ODMÍTNUTÍ

1. *Odmítnutí vlastní vůle.*

Máte (nebo jako byste měli) dvě já: To nižší já, které vás obvykle řídí sobecky, a vyšší já, které stojí a čeká, aby vás mohlo skvěle využít. Musíte potlačit nižší já tím, že přestanete dělat špatné věci, ke kterým jste puzeni, aniž byste je potlačovali, místo toho je přeměníte tak, aby vyšší já mohlo převzít otěže vašeho života.

2. *Odmítnutí pocitu izolovanosti.*

My všichni, na celém světě, jsme buňkami jednoho organismu - člověčenstva. Nejste odděleni od vašich bližních, a nemůžete najít harmonii jen sami pro sebe. Harmonii můžete získat pouze, když pochopíte jednotu všeho a budete pracovat pro dobro všech.

3. *Odmítnutí lpění a majetnictví.*

Pouze když se zbavíte všeho lpění, tehdy můžete být opravdu svobodní. Materiální věci jsou tu, aby se používaly, a cokoli, čeho se nemůžete zbavit, když to přestalo být užitečné, vám vládne. Se svými bližními můžete žít v harmonii pouze tehdy, když nemáte pocit, že je vlastníte, a proto se nepokoušíte řídit jejich životy.

4. *Odmítnutí všech negativních pocitů.*

Pracujte na zbavení se negativních pocitů. Pokud budete žít v přítomnosti, což je ve skutečnosti jediný okamžik, který doopravdy v životě máte, nebudete mít sklony tolik se strachovat. Pokud si uvědomíte, že ti, kteří dělají zlé věci, jsou duševně choří, vaše zlost se změní na soucit. Jakmile vám dojde, že všechny vaše vnitřní bolesti jsou způsobeny vašimi vlastními špatnými skutky, nebo vašimi špatnými reakcemi, nebo vaší špatnou lhostejností, pak si přestanete ubližovat.

Myšlenky

Všichni můžeme strávit život tím, že budeme konat dobro. Pokaždé, když se s někým setkáte, přemýšlejte, co povzbuzujícího byste mu řekli - hezké slovo, pomocnou radu, vyjádření obdivu. V každé situaci přemýšlejte, co dobrého můžete přinést - promyšlený dárek, ohleduplný přístup, pomocnou ruku.

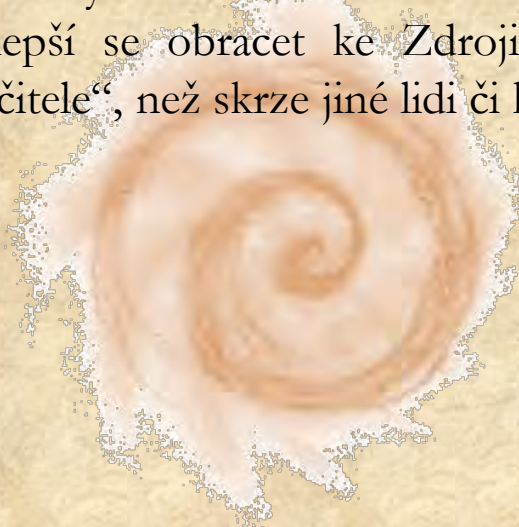
Existuje kritérium, podle kterého poznáte, zda myšlenky, které vám běží hlavou a věci, které děláte, jsou pro vás správné. Tímto kritériem je otázka: Přineslo vám to vnitřní mír? Pokud ne, pak je s vašimi myšlenkami cosi v nepořádku, zkuste to znovu.

Pokud budete jiné lidi dostatečně milovat, budou reagovat s láskou. Když někoho urazím, dávám vinu sobě, protože vím, že kdyby mé konání bylo správné, nebyl by se dotyčný urazil, i když se mnou nemusí souhlasit. „Než může jazyk promluvit, musí nejprve ztratit sílu ubližovat.“

Těm, kteří se cítí sklíčení, říkám: Pokuste se udržovat okolo sebe prostředí plné krásné hudby a nádherných květín. Pokuste se číst a zapamatovat si inspirující myšlenky. Pokuste se udělat si seznam věcí, za které jste vděční. Pokud existuje nějaká dobrá věc, kterou jste vždy chtěli udělat, začněte s ní. Udělejte si pro sebe smysluplný plán a držte se ho.

Ačkoli vás mohou ostatní litovat, vy se nikdy nelitujte - má to hrozivý dopad na vaše duchovní blaho. Nazírejte na všechny problémy, bez ohledu na to, jak jsou těžké, jako na příležitosti pro duchovní růst a snažte se z těchto příležitostí získat co nejvíce.

Ze všech textů, které čtete a z lidí, které jste potkali, si vezměte to dobré - to, o čem vám váš „vnitřní učitel“ sdělí, že je pro vás dobré - a zbytek nechte být. Pro hledání duchovního vedení a pravdy je mnohem lepší se obracet ke Zdroji skrze svého vlastního „vnitřního učitele“, než skrze jiné lidi či knihy.

Knihy a lidé vás mohou jen inspirovat. Pokud ve vás nic nezažehnou, ničeho podstatného jste nedosáhli.

Nikdo, kdo je stále připoután k materiálním věcem, místům či lidem, není skutečně svobodný. Musíme být schopni používat věci, pouze když je potřebujeme, a pak se jich vzdát bez výčitek, když již nejsou užitečné. Musíme být schopni si vážit a užívat míst, kde prodléváme, a přesto je opustit bez trápení, když jsme povoláni jinam. Musíme být schopni žít v milujícím vztahu s jinými lidmi, aniž bychom měli pocit, že je vlastníme a musíme řídit jejich životy. Cokoliv, co se budete snažit držet v područí, bude v područí držet vás, když toužíte po svobodě, musíte sami svobodu dávat.

Duchovní život je ten skutečný život - všechno ostatní je jen iluze a klam. Jen ti, kteří jsou ve spojení se samotným Bohem, jsou skutečně svobodní. Jen ti, kteří žijí v souladu s nejvyšším světlem, našli ve svém životě harmonii. Ti, kteří konají v souladu se svými nejvyššími pohnutkami, se stávají hybnou silou dobra. Není důležité, aby ostatní byli viditelně ovlivněni. Výsledky by nikdy neměly být předjímány a požadovány. Vězte, že každá správná věc, kterou uděláte, každé dobré slovo, které řeknete, každá pozitivní myšlenka, kterou si pomyslíte, má pozitivní dopad.

Všichni lidé mohou pracovat pro mír. Kdykoliv vnesete harmonii do nějaké neklidné situace, přispějete k celkovému míru. Pokud je mír ve vašem životě, odráží se do vašeho okolí a do vašeho světa.

To, co jste obdrželi z vnějšku může být porovnáno s tím, co již víme. To vede k tomu, že *věříme*, tato víra je však jen zřídka dostatečně silná, aby motivovala k činům. To, co je potvrzeno *zevnitř*, poté, co to bylo přivedeno z vnějšku, či to, co bylo přímo pochopeno *zevnitř* (což je má cesta), může být porovnáno s moudrostí. To nás přivádí k tomu, že *víme* a činy jdou přirozeně s tím ruku v ruce.

Při našem duchovním rozvoji je od nás často požadováno mnohokrát vytrhat staré kořeny a uzavřít kapitoly našeho života, dokud nebudeme vysvobozeni z pout k materiálním věcem a dokud nedokážeme milovat všechny lidi bez jakéhokoliv pouta k nim.

Nelze opustit jakoukoliv situaci bez zranění, pokud ji neopustíte s láskou.

Pokud chcete učit jiné, mladé nebo staré, musíte začít tam, kde se nacházejí - na jejich úrovni vědění. Pokud zjistíte, že jejich úroveň vědění je mnohem vyšší než vaše, nechte, ať vás učí oni. Protože kroky k vnitřnímu rozvoji bereme a činíme každý z nás v tak odlišném pořadí, většinou se můžeme učit jeden od druhého.

Fyzické násilí může skončit i předtím, než jsme pochopili cestu lásky, ale duševní násilí bude pokračovat, dokud se na cestu lásky nevydáme . Pouze na vnější mír lze vyzrát pomocí zákonů. Cesta k vnitřnímu míru je skrze lásku.

Soustřed'te se na dávání, abyste se mohli otevřít přijímání. Soustřed'te na život v souladu se světlem, které máte, abyste se mohli otevřít mnohem většímu světlu.

Někdy vám potíže těla přišly ukázat, že tělo je pouze pomíjivá schránka- že to trvalé a skutečné je nezničitelná podstata, která tělo oživuje.

Jakmile najdete vnitřní mír, započnete harmonický duchovní růst protože vy - nyní vedeni svým vyšším já - budete činit Boží vůli, k čemuž vás nikdo nebude muset nutit.

Nic neohrožuje ty, kteří činí Boží vůli, Boží vůle je láska a důvěra. Ti, kteří cítí nenávisť a strach, nejsou v souladu s Boží vůlí, a pravděpodobně budou mít potíže.

Všechny těžkosti ve vašem životě mají svůj smysl. Posouvají vás směrem k harmonii s Boží vůlí.

Vždycky existuje cesta, jak udělat to správné!

To, čím trpíme, je nezralost. Kdybychom byli zralí lidé, války by nebyli problémem - byly by nemožné.

Samozřejmě, že důvěřuji Zákonům Lásky! Jestliže vesmír funguje podle Zákonů Lásky, jak bych mohla důvěřovat něčemu jinému?

Pro Světlo si chodím přímo ke Zdroji Světla, nikoliv k jeho pouhým odrazům. Také otevírám cestu, aby ke mně přišlo ještě více Světla, tím, že žiji v souladu s nejvyšším Světlem, které mám. Nemůžete si splést Světlo, které je přímo od Zdroje, neboť přichází s úplným pochopením, které můžete vysvětlit a mluvit o něm.

Soudit ostatní vám nic nepřinese a duchovně vám to ublíží. Pouze pokud inspirujete ostatní, aby soudili sami sebe, pak jste dosáhli něčeho smysluplného.

Nikdy nepřemýšlejte o žádném správném úsilí jako o něčem zbytečném - každé správné úsilí plodí dobré plody, ať už výsledek vidíme nebo ne. Jen se soustředte na myšlení, žití a konání pro mír, na inspirování druhých, aby dělali to stejné a nechte výsledky v Božích rukou.

Nemůžete změnit nikoho jiného, jen sebe sama. Jakmile se stanete pro jiné vzorem, můžete je inspirovat, aby se sami změnili.

V konfliktní situaci musíte přemýšlet o řešení, které je spravedlivé pro všechny dotčené, místo řešení, které je výhodné pro vás. Jen řešení, které je výhodné pro všechny může fungovat dlouhodobě.

Vaše pohnutky musí být dobré, jestli má mít vaše práce dobrý výsledek.

Dotazy z mé korespondence

Otázka: *Jak si vyděláváte peníze?*

Odpověď: Pracuji pro živobytí velmi neobvyklým způsobem. Dávám, co mohu dát skrze své myšlenky, slova a skutky těm, s jejichž životy se setkám a také lidstvu. Na oplátku přijímám to, co mi lidé dávají, ale nic nežádám. Oni jsou požehnáni díky svým darům a já jsem požehnána díky svým darům.

Otázka: *Proč nepřijímáte peníze?*

Odpověď: Protože mluvím o duchovní pravdě, a duchovní pravda by nikdy neměla být prodávána - ti, kteří ji prodávají sami sebe duchovně zraňují. Peníze, které mi chodí v dopisech - aniž bych o ně žádala - nepoužiji pro sebe. Používám pro tištění textů a poštovní služby. Ti, kteří se pokoušejí koupit duchovní pravdu se o ni snaží dříve, než jsou na ni připraveni. V tomto nádherném a dobře uspořádaném vesmíru, když jsme připraveni, bude nám dáno.

Otázka: *Necítíte někdy samotu, beznaděj nebo únavu?*

Odpověď: Ne. Když žijete v neustálé komunikaci s Bohem, nemůžete být osamělí. Když pochopíte fungování úžasného Božího plánu a víte, že všechny dobré snahy plodí dobré ovoce, nemůžete se cítit beznadějně. Když jste našli vnitřní mír, jste v kontaktu se zdrojem energie univerza, nemůžete cítit únavu.

Otázka: *Co může odchod na odpočinek pro člověka znamenat?*

Odpověď: Odchod na odpočinek by neměl znamenat ukončení aktivity, ale změnu vaší aktivity, měli byste svůj život více a úplně věnovat službě. Proto by to měla být ta nejúžasnější doba vašeho života - doba, kdy jste šťastně a smysluplně zaneprázdněni.

Otázka: *Jak se může člověk cítit blízko Bohu?*

Odpověď: Bůh je Láska, a kdykoliv můžete vyjádřit milující dobrotu, projevuje se Bůh. Bůh je Pravda, a kdykoliv hledáte pravdu, hledáte Boha. Bůh je Krása, a kdykoliv se dotýkáte krásy květin, nebo západu Slunce, dotýkáte se Boha. Bůh je Inteligence, která vše tvoří, vše udržuje, vše spojuje dohromady a dává všemu život. Ano, Bůh je podstatou všeho. Takže vy jste v Bohu a Bůh je ve vás - nemůžete být tam, kde Bůh není. Pronikání vším je zákonem Boha - duchovním i fyzickým zákonem. Když se jím nebudete řídit, budete se cítit nešťastni, budete mít pocit odtržení od Boha. Když se jím budete řídit, pocítíte harmonii - budete mít pocti Boží blízkosti.

Otázka: *Co jsou dobré věci a jak mám jimi naplnit svůj život?*

Odpověď: Dobré věci jsou ku prospěchu vás i druhých. Můžete najít nějakou inspiraci zvenku, ale konečné posouzení je na vás, musíte vědět uvnitř, co jsou dobré věci, kterými chcete vyplnit svůj život. Pak si můžete vytvořit soupis toho, jak si myslíte, že by měl vypadat dobrý život a žít podle něho. Může zahrnovat věci prospěšné tělu - například procházky nebo cvičení. Nebo něco pro rozum - třeba smysluplnou četbu. A něco potěšujícího pro emoce - jako je dobrá hudba. Ale to nejdůležitější ze všeho, pokud to má být pro vás duchovním přínosem, je, že musí zahrnovat službu druhým.

Otázka: *Když se setkám s problémem, mohu s ním něco udělat svým rozumem?*

Odpověď: Pokud je to zdravotní problém, zeptejte se sami sebe: „Neublížil/a jsem svému tělu?“ Pokud je to problém duše, zeptejte: „Jsem tak milující bytostí, jakou mě Bůh chce mít?“ Pokud je to finanční problém, zeptejte se sami sebe: „Žil/a jsem v mezích svých možností?“ To, co děláte v přítomnosti, tvoří vaši budoucnost, proto využijte přítomnost, abyste vytvořili úžasnou budoucnost. Neustále - skrze své myšlenky vytváříte své vnitřní podmínky a pomáháte tvořit podmínky okolo sebe. Proto udržujte pozitivní myšlenky, myslete na to nejlepší, co by se mohlo stát, myslete na to dobré, co chcete, aby se stalo - myslete na Boha!

Otázka: *Jak tedy mám skutečně prožívat život?*

Odpověď: Já jsem začala skutečně prožívat život, když jsem se začala dívat na každou situaci a přemýšlela jsem, jak bych v té situaci mohla být nápomocná. Zjistila jsem, že bych neměla svou pomoc vnucovat, měla bych pouze být ochotna pomoci. Často jsem mohla podat pomocnou ruku - nebo třeba milující úsměv, nebo slova povzbuzení. Pochopila jsem, že hodnotné věci v životě získáme skrze dávání.

Otázka: *Jak dokáže obyčejná žena v domácnosti a matka, najít to, co vy máte?*

Odpověď: Ten, kdo žije v rodinném svazku (jako většina z nás) nalezne vnitřní mír stejným způsobem, jako jsem ho našla já. Řiďte se Božími zákony, které jsou stejné pro nás všechny - nejen fyzické zákony, ale také duchovní zákony, které řídí lidské skutky. Můžete začít tím, že budete dělat všechny dobré věci, ve které věříte, jako jsem to udělala já. Najděte své místo v Božském plánu věcí, který je jedinečný pro každou lidskou duši. Můžete jej zkusit najít ve stavu vnímavé tichosti, jako já. Být součástí rodinného svazku není překážkou duchovního růstu, a v některých případech je to i výhoda. Skrze řešení problémů duchovně rosteme, být v rodinném svazku poskytuje mnoho problémů, na nichž můžeme růst. Když vstoupíme do rodinného svazku, zažijeme naši první obrodu od soustředění se na sebe k soustředění na rodinu.

Čistá láska je ochota dávat, bez myšlenky na to, abychom dostali něco na oplátku, a rodinný svazek poskytuje první zkušenost s čistou láskou - matčina a otcovská láska k jejich dítěti.

Otázka: *Je vždy nutná bolest, když se někdo stává krásnějším člověkem?*

Odpověď: Váš duchovní růst bude vždy bolestný, dokud nebudete činit Boží vůli a nebudete to dělat bez donucení. Když nežijete v souladu s Boží vůlí, přicházejí problémy - jejich důvodem je dotlačit vás k harmonii. Kdybyste dobrovolně činili Boží vůli, problémům byste se mohli vyhnout.

Otázka: *Mohu se vůbec někdy dostat do stavu pokoje, bez nucení se do toho stavu dostat?*

Odpověď: Jakmile najdete vnitřní mír, již nebudete pocítovat nucení a potřebu se do tohoto stavu dostat – budete se cítit spokojení se svým bytím, což zahrnuje i následování vašeho Božského vedení. I nadále budete růst, ale harmonicky.

Otázka: *Co to znamená být skutečně zbožný člověk?*

Odpověď: Já bych řekla, že skutečně zbožný člověk má zbožný přístup: milující vztah k jiným bližním lidským bytostem, poslušný vztah k Bohu, k Božským zákonům a Božskému vedení, a zbožný vztah k sobě - ví, že člověk je mnohem víc, než jen sebestředná povaha, více než tělo, a život že je mnohem víc, než jen pozemský život.

Otázka: *Co pomáhá překonat strach?*

Odpověď: Já si myslím, že strach pomáhá překonávat zbožnost. Jestliže máte milující postoj k bližním lidským bytostem, nebudete se jich bát. „Dokonalá láska strach zahání.“ Poslušný vztah k Bohu vás přenesení do stavu neustálého uvědomování si Boží přítomnosti, a pak strach zmizí. Když víte, že pouze nosíte toto tělo, které lze zničit, ale že vy jste ta skutečnost, která aktivuje tělo a nemůže být zničena, jak se potom můžete bát?

Výňatky ze zápisků Poutnice Míru

ČTYŘI DOPISY: Jednoho dne jsem odpovídala na dopisy a jedna žena se mě zeptala: „Co mohou lidé udělat pro mír?“ Odpověděla jsem: „Pojďme se podívat, co se píše v těch dopisech.“ V prvním stálo: „Jsem žena v domácnosti, žiji na farmě. Od té doby, co jsem s vámi mluvila, došlo mi, že bych měla něco udělat pro mír - zvláště když vychovávám čtyři syny. Dnes píšu každý den jeden dopis někomu ve vládě nebo ve Spojených národech, kdo udělal něco dobrého pro mír a chválím jej, abych mu tak dodala morální podporu.“ V druhém dopise se psalo: „Světový mír se pro mě zdál příliš velké sousto, ale od doby, kdy jsem s vámi mluvil, zapojil jsem se do Rady pro mezilidské vztahy v našem městě a pracuji na míru mezi skupinami obyvatel.“ V třetím stálo: „Od té doby, co jsem s vámi mluvila, jsem vyřešila problematickou situaci mezi mnou a mou švagrovou.“

A v posledním bylo: „Od té doby co jsme se setkali, se mi podařilo přestat kouřit.“ Kdykoliv, když děláte něco pro světový mír, mír mezi skupinami lidí, mír mezi jednotlivci, či pro vlastní vnitřní mír, zlepšujete celkový obraz míru na světě. Kdykoliv, když přinesete harmonii do jakékoliv problematické situace, přispějete tak k celkovému míru.

TY NEJCENNĚJŠÍ VĚCI: Po úžasném pobytu v divočině jsem se procházela ulicemi města, které mi bylo na tu chvíli domovem. Je jedna hodina po poledni. Stovky úhledně upravených lidí s bledými nebo nalíčenými obličejí spěchají v téměř spořádaných řadách do práce a z práce. Já, v mé vybledlé haleně a obnošených volných kalhotách jdu mezi nimi. Gumové podrážky na mých měkkých plátěných botách neslyšně plují mezi klapotem úhledných, těsných bot s vysokými podpatky. V chudších čtvrtích mě tolerují. V bohatších čtvrtích se některé pohledy zdají být trochu vylekané a jiné jsou pohrdavé. Po obou stranách ulic, jak jdeme, jsou vystaveny věci, které si můžeme koupit, pokud budeme ochotni být těmi v úhledných řadách, den za dnem, rok za rokem. Některé z věcí jsou více či méně užitečné, mnohé jsou naprosté braky - některé se tváří, že jsou krásné, mnohé z nich jsou nevkusné a ošklivé. Jsou tu vystaveny tisíce věcí - přesto ty nejcennější věci tu chybí. Není tu vystavena svoboda, ani zdraví, není tu štěstí, ani klidná mysl. Abyste si je pořídili, milí přátelé, vy také možná budete muset opustit spořádané řady a riskovat, že na vás budou shlížet s opovržením.

NEGATIVNÍ A POZITIVNÍ PŘÍSTUP:

Já jsem si vybrala pozitivní přístup - místo abych zdůrazňovala špatné věci, proti kterým se stavím, dávám důraz na dobré věci, za kterými stojím. Ti, kteří si vyberou negativní přístup, prodlévají v tom, to je špatné, uchylují se k odsuzování a kritice a někdy dokonce k nadávkám. Přirozeně, negativní přístup má škodlivý vliv na člověka, který ho používá, zatímco pozitivní přístup má vliv dobrý. Když je zlo napadeno, zmobilizuje síly, ačkoliv mohlo být předtím slabé a neuspořádané, ale útoky mu dodají oprávněnost a sílu. Když ale nenastane útok, ale místo toho je do situace vneseno působení dobra, nejenže má zlo tendenci slábnout, ale také ten, kdo zlo působí, může být změněn. Pozitivní přístup inspiruje - negativní přístup působí zlobu. Když v lidech vzbuzujete zlobu, chovají se podle svých nejnižších instinktů, často násilně a iracionálně. Když ale lidi inspirujete, chovají se podle svých nejvyšších instinktů, citlivě a rozumně. Zloba je pomíjivá, zatímco inspirace má někdy celoživotní dopad.

PRÁCE PRO MÍR: Několik skutečně oddaných lidí může vyvážit špatný vliv tisíců nevyrovnaných lidí, a tak my, kteří pracujeme pro mír, nesmíme ochabovat. Musíme se i nadále modlit pro mír a pracovat pro mír jakýmkoliv způsobem můžeme. Musíme pokračovat a vyjadřovat se ve prospěch míru a žít život v míru. Abychom inspirovali ostatní, musíme mít neustále na mysli mír, a vědět, že je to možné. To čemu se věnujeme, tomu pomůžeme se manifestovat, projevit se. Jeden malý člověk, který věnuje veškerý svůj čas míru, může tvořit zprávu v novinách, mnoho lidí, kteří tomu věnují jen část svého času, mohou tvořit historii.

BLAZE těm, kteří dávají bez očekávání byt' i jen díky, neboť ti budou hojně odměněni.

BLAZE těm, kteří přemění všechno to dobré, co znají, v činy, neboť jim budou odhaleny ty nejvyšší pravdy.

BLAZE těm, kteří činí Boží vůli bez toho, aby chtěli vidět výsledky, neboť se jim dostane velkého zadostiučinění.

BLAZE těm, kteří milují a důvěřují svým bližním, neboť ti dosáhnou toho dobrého v lidech a dostane se jim laskavé odpovědi.

BLAZE těm, kteří nahlédli skutečnost, neboť ti vědí, že ne naše hliněná skořápka, ale to, co ji oživuje je skutečné a nezničitelné.

BLAZE těm, kteří vědí, že změna, které říkáme smrt, je osvobození z kazajky tohoto pozemského života, neboť ti se setkají se svými milovanými, kteří již prošli touto nádhernou proměnou.

BLAZE těm, kteří se rozhodli věnovat svůj život a tak se jim dostalo požehnání, mají odvahu a víru překonávat těžkosti na cestě, která leží před nimi, neboť se jim dostane druhého požehnání.

BLAZE těm, kteří postupují po duchovní cestě bez sobeckých motivů pro hledání vnitřního míru, neboť ti ho najdou.

BLAZE těm, kteří místo toho, aby tloukli na brány království nebeského, přicházejí k ní pokorně, s láskou a očištění, neboť ti projdou přímo skrze tuto bránu.

MŮŽETE POZNAT BOHA: Existuje síla větší, než jsme my sami, která se projevuje v nás, stejně tak i všude kolem v celém vesmíru. Tu sílu nazývám Bohem. Víte, co to je poznat Boha, být pod stálým Božím vedením, mít stálé vědomí Boží přítomnosti? Vědět, že Bůh zrcadlí lásku ke všem lidem a všem bytostem. Že znát Boha znamená cítit v sobě mír, pokoj, vyrovnanost a neotřesitelnou jistotu, která vám umožní přestát jakoukoliv situaci. Znát Boha znamená být naplněn radostí, která přetéká a tryská ven, aby požehnala světu. Já mám nyní již pouze jednu touhu - činit to, co po mě Bůh chce – dobrovolně. Když mě Bůh vede, abych šla svou poutní cestou, dělám to ráda. Když mě Bůh vede, abych dělala jiné věci, dělám je ráda stejně tak. Jestliže to, co dělám, mi přináší kritiku na mou hlavu, snáším ji se vzpřímenou hlavou.

Pokud to, co dělám, mi přinese pochvalu, ihned ji předám Bohu, neboť jsem jen pouhým nástrojem, skrze který Bůh činí své skutky. Když mě Bůh vede, abych něco udělala, dostanu také sílu, dostanu prostředky, je mi ukázána cesta a jsou mi poskytnuta slova, která mám říkat. Ať už je cesta snadná či náročná, procházím jí ve světle Boží lásky v míru a s radostí a obracím se k Bohu se slovy poděkování a chvály.

Toto znamená znát Boha. A poznat Boha není vyhrazeno pouze velkým lidem. Je to možné i pro malého člověka jako jste vy a já. Bůh vás vždy hledá - každého z vás. I vy můžete Boha najít, pokud budete jen hledat - tím, že budete ctít božské zákony, tím, že budete milovat druhé, tím, že se vzdáte vlastní sobecké vůle, přívažků, negativních myšlenek a emocí. A až najdete Boha, bude to ve stavu klidu a mlčení. Najdete Boha v sobě.

O STRACHU: Není větší překážky míru ve světě i vnitřního míru, než je strach. To, čeho se bojíme, k tomu máme sklony si vyvinout neopodstatněnou nenávist, takže se dostaneme do stavu strachu a nenávisti. Toto nám nejen ubližuje duchovně a zhoršuje to napětí ve světě, ale skrze soustředěnost na tak negativní věci, tíhneme k tomu, přitáhnout k sobě tyto věci, jichž se bojíme. Jestliže se nebojíme ničeho a vyzařujeme lásku, můžeme očekávat příchod dobrých věcí. Jak moc potřebuje tento svět slova a příklady lásky a víry!

SVOBODA TKVÍ V PROSTOTĚ: Někteří z vás si myslí, že můj život věnovaný prostotě a službě je vážný a bez radosti, ale tito lidé neznají svobodu, kterou prostota dává. Vím toho dost o jídle na to, abych své tělo správně živila, a těším se výbornému zdraví. Jídlo si užívám, ale jím, abych žila. Nežiji, abych jedla, a vím, kdy mám přestat jíst. Nejsem v područí jídla. Mé oblečení je co nejvíce pohodlné a zároveň praktické. Moje boty, například, mají měkký látkový vršek a měkké gumové podrážky - cítím se tak volně, jako bych šla naboso. Nejsem v područí módy. Také nejsem otrokem pohodlí a komfortu - například spím stejně dobře na měkkém lůžku, jako v trávě vedle cesty. Nejsem zatížena nepotřebným majetkem ani bezúčelnými aktivitami. Můj život je plný a dobrý, ale není přeplněný a já dělám svou práci s lehkostí a radostí. Cítím krásu všude kolem sebe a vidím krásu v každém, koho potkám - neboť ve všem vidím Boha. Zním zákony, které řídí tento vesmír, a nalézám harmonii v tom, že se jim ochotně a s radostí podřizuji. Poznala jsem svou roli v Plánu života a nalézám harmonii v tom, že jej ochotně a s radostí plním. Vím, že jsem jedno s ostatními lidmi a jedno s Bohem. Moje radost přetéká díky lásce a dávání všem a všemu.

O LIDECH V NAŠÍ DOBĚ: Abychom mohli pomoci otevřít brány zlatému věku, musíme v lidech vidět to dobré - musíme vědět, že tam dobro je, bez ohledu na to, jak hluboko může být pohřbeno.

Ano, je tu i apatie a sobectví - ale je tu také dobro. A k tomuto dobru není možné se dostat pomocí odsuzování, ale skrze lásku a víru. Láska může zachránit svět od jaderné katastrofy. Milujte Boha - obraťte se k Bohu vnímavě a citlivě. Milujte své bližní - obraťte se na ně přátelsky a se štědrostí. Učiňte sami sebe takovými, aby vás mohli nazývat Božími dětmi, tím, že budete žít v Lásce.

DUCHOVNÍ RŮST: Je to proces, stejně jako fyzický růst a mentální dozrávání. Pětileté děti nečekají, že budou do příštích narozenin stejně velcí, jako jejich rodiče. Prvňáček nečeká, že na konci roku udělá maturitu. Student Pravdy by neměl očekávat, že dosáhne vnitřního míru přes noc.

ZÁZRAČNÝ RECEPT: Existuje zázračný recept pro řešení konfliktů: Přijměte za cíl vyřešení konfliktu, ne získání výhody. Existuje zázračný recept pro předcházení konfliktům: Soustřed'te se na to, abyste neublížili, ne na to, aby neublížili vám.

O NEZRALOSTI: To čím lidé doopravdy trpí je nezralost. Mezi zralými lidmi by války nebyly takovým problémem - byly by nemožné. Ve své nezralosti chtějí lidé mít mír a zároveň i věci, které působí válku. Ale lidé mohou dozrát, stejně tak jako děti mohou vyrůst. Ano, naše instituce a naši představitelé zrcadlí naši nezralost, ale jak budeme dozrávat, zvolíme si lepší vůdce a zřídíme lepší instituce.

Stále jde o totéž, čemu se někteří lidé pokoušejí vyhnout - pracovat na tom, abychom se sami zlepšili!

MÉ POSELSTVÍ: Mí přátelé, situace ve světě je vážná. Lidstvo kráčí váhavými krůčky na ostrí nože mezi úplným chaosem a zlatým věkem, zatímco jej velké síly zatlačují směrem k chaosu. Pokud se my lidé nepobereme z letargie a nepomůžeme jej od chaosu odhodlaně a rychle odvrátit, to, co je nám drahé, bude zničeno během katastrofy, která přijde. Toto je cesta k dosažení míru: Přemožte zlo dobrem, faleš pravdou a nenávist láskou.

Zlaté pravidlo o tom, že nemáte činit druhému, co nechcete, aby činili vám, také funguje. Prosím, neříkejte lehkovážně, že to jsou pouze náboženské koncepty, nic praktického. Toto jsou zákony, které řídí lidské činy, které jsou platné tak nekompromisně, jako gravitační zákony.

Když v jakékoliv části cesty životem tyto zákony ignorujeme, výsledkem je chaos. Jen pokud se budeme řídit těmito zákony, může náš vystrašený, válkami unavený svět vstoupit do období míru a bohatosti života, přesahujícího naše nejrůznější sny.

CO MŮŽE KAŽDÝ Z VÁS UDĚLAT PRO MÍR: Můžete založit ve své komunitě společenství pro mír, skupinu, která se bude modlit za mír a hledat cesty míru. Na některých místech používají mé texty, neboť se zabývají mírem z duchovního hlediska.

Přečtěte si odstavec, zamyslete se nad ním ve stavu vnímavé tichosti a pak si o něm promluvte. Každý, kdo dokáže porozumět a procítit duchovní pravdy, které jsou v něm obsaženy, je připraven duchovně pracovat pro mír.

Pak také mohou vzniknout mírové studijní skupiny. Potřebujeme získat jasný obrázek o tom, jaká je situace v současném světě, a co je potřeba udělat, abychom mohli dosáhnout míru ve světě.

Všechny současné války musí jednoznačně skončit. Je jasné, že potřebujeme najít způsob, jak společně položit zbraně. Musíme nastavit mechanismy, jak zabránit fyzickému násilí ve světě, kde stále ještě existuje duševní násilí. Všechny národy se musí vzdát jednoho svého práva ve prospěch Spojených národů - práva na válku.

My, lidé tohoto světa se musíme naučit, jak postavit prospěch celé lidské rasy nad prospěch jakékoliv skupiny. Hladovění a utrpení musí být zmírněno, stejně jako strach a nenávisť. Mezi některými národy existují problémy, které jsou překážkou míru. Je třeba na míru v těchto skupinách pracovat. Naším národním problémem číslo jedna je přizpůsobení naší ekonomiky mírové situaci. Potřebujeme v naší národní vládě ministerstvo míru, které by provedlo rozsáhlý průzkum mírových způsobů, jak řešit konflikty. Pak můžeme požádat ostatní státy, aby zřídili podobná ministerstva.

Jakmile jasně pochopíte podstatu světových konfliktů a kroků k jejich řešení, budete připraveni stát se jednotkou mírové pracovní skupiny. Můžete se jí stát postupně - tím, že budete reagovat na jakýkoliv problém, kterému jste se naučili rozumět. Činnost pro mír by vždy měla začít tím, že budete žít sami v míru. Také můžete začít psát dopisy podpory těm, kteří udělali něco dobrého pro mír, psát členům Kongresu k zákonům týkajícím se míru, redaktorům své názory na mírová témata, můžete se stát řečníky, horujícími pro mír, můžete šířit mírovou literaturu, můžete s lidmi mluvit o míru, uspořádat mírový týden, festival míru, mírový pochod či plavbu. Také můžete zvolit ty, kteří se zaslíbili prosazování míru.

Práce každého jednotlivce je velmi důležitá. V této krizové době by mělo být společenství prosazující mír v každém městě. Takové společenství může začít jako malá skupinka zapálených lidí.

Může začít právě vámi!

Pokud vás inspirovala tato drobná ukázka duchovní práce, možná si budete chtít přečíst:

POUTNICE MÍRU: ŽIVOT A PRÁCE
JEJÍMI VLASTNÍMI SLOVY

Tato kniha o 224 stranách byla sestavena pěti přáteli Poutnice Míru, po její smrti v roce 1981. Vypráví o jejích zážitcích, když procházela napříč Amerikou a zdolala více než 25000 mil jako poutnice bez jakýchkoliv prostředků. Šla, dokud se jí nedostalo přístřeší a hladověla, dokud se jí nedostalo jídla. Mluvila s tisíci jednotlivci i mnoha skupinami, dělila se s nimi o své poselství, které říká, že cesta k dosažení míru je: Přemoci zlo dobrem, faleš pravdou a nenávisť láskou.

V této knize dává příklady, jak s láskou a beze strachu jednat s agresivními a zmatenými lidmi, a odkrývá některá ze svých jedinečných řešení různých problémů. Její myšlenky o míru, motlitbách, prostotě a o cestě lásky vykreslují její život, život tohoto radostného člověka.

Poutnice míru nabízela své poselství bezúplatně, a ve stejném duchu i my zasíláme tuto tenkou knížečku Kroky k vnitřnímu míru a knihu Poutnice míru zdarma každému, kdo o to požádá.

To je možné díky dobrovolníkům, kteří pracují zdarma a mnoha drobným dárcům. Knihu Poutnice míru i tuto knížečku jsme také vydali ve španělštině a ruštině. Zájemci obraťte se na:

FRIENDS OF PEACE PILGRIM
PO Box 2207 - Shelton, CT 06484-1841
tel. 203-926-1581

email: friends@peacepilgrim.org
web: <http://www.peacepilgrim.org>

Nyní je v tisku více než půl milionu výtisků knihy Kroky k vnitřnímu míru.

POUTNICE MÍRU 1908-1981 na své pouti od r. 1953 do r. 1981

Pout' je ušlechtilá cesta plná motliteb, je příkladem. Moje putování je především motlitbou za mír. Pokud darujete svůj život jako motlitbu, síla takové motlitby se nezměrně znásobí.

POUTNICE MÍRU ušla více než 25000 mil a šířila své poselství - Toto je cesta k dosažení míru: „Přemožte zlo dobrem, faleš pravdou a nenávisť láskou.“

Své jediné vlastnictví si nesla ve svých kapsách. Přisahala: „Zůstanu poutníkem, dokud se lidstvo nenaučí, jak žít v míru, půjdu, dokud se mi nedostane přístřeší a budu hladovět, dokud se mi nedostane potravy.“ Mluvila s lidmi podél prašných cest, na ulicích měst, v kostelech, školách, občanských organizacích, v televizi, v rádiu, mluvila o vnějším a vnitřním míru.

Její pout' se týkala veškerých aspektů míru: míru mezi národy, skupinami, jednotlivci a také velmi důležitého vnitřního míru. Protože zde má mír svůj počátek.

Poutnice věřila, že mír ve světě přijde, jakmile dostatečný počet lidí dosáhne vnitřního míru. Její život a práce dokázali, jak může jediný člověk, který našel vnitřní mír, významně přispět ke světovému míru.

Kroky k vnitřnímu míru nejsou chráněny autorskými právy a my uvítáme, když je budete chtít publikovat jako celek či jen jeho části. Knížka byla již přeložena do dvaceti světových jazyků a byla publikována v několika zemích. Doufáme, že bude časem přeložena i do mnoha jiných jazyků a vydána ve všech zemích světa.